

A Fővárosi Ítéltábla dr. Nagy Zsolt ügyvéd (felperes címe) által képviselt dr. felperes neve(felperes címe) felperesnek, a Kálnási Ügyvédi Iroda (fél címe., ügyintéző: dr. Kálnási Ágnes ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve(I.rendű alperes címe) I. rendű, a Kálnási Ügyvédi Iroda (fél címe., ügyintéző: dr. Kálnási Ágnes ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve(II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. december 22. napján meghozott 69.P.22.992/2015/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszám alatt, a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

Mellőzi az alperesek kereseti illeték megfizetésére vonatkozó kötelezését.

A felperes által fizetendő kereseti illeték összegét 36.000 (Harminchatezer) forintra, az alperesek részére járó elsőfokú perköltséget 109.372 (Százkilencezer-háromszázhetvenkettő) forintra felemeli.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesek mint egyetemleges jogosultak részére 43.050 (Negyvenháromezer-ötven) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyi hatóság külön felhívására 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a ... Kft. (későbbiekben: Kft.) ügyvezetője, alkalmazottja, jogi előadói munkakörben. Az ... Társasház közös képviseletét a Kft. látta el, mely társasház 2014. május 5. napján 18 óra 20 perckor megismételt közgyűlést tartott a felperes levezető elnökletével. Jegyzőkönyvvezetőnek ...t, jegyzőkönyv-hitelesítőkné az I. rendű alperest és ...t választották. A 2. napirendi pont - a közös képviselő azonnali visszahívása, leváltása (határozathozatal) - kapcsán felszólalt a felperes, nyilatkozatát a jegyzőkönyv ekként rögzítette: . felperes neveelmondja, hogy a közgyűlés azért került összehívásra, mert a tulajdonosok több mint 10%-a kérte levélben az összehívást, és a közös képviselőt szeretnék valótlan tartalmú okokkal

azonnali hatállyal leváltani. Tájékoztatja a megjelenteket, hogy a ... Kft. szerződése 60 napos felmondási időt tartalmaz, azaz a felmondástól számított 60 napig még a ... Kft. kell ellássa a közös képviseleti tevékenységet. Továbbá ismerteti a megjelentekkel a társasház SZMSZ- ének azon részét, amely a további napirendi pontokban történő határozathozatalt jelen közgyűlésen nem teszi lehetővé. A Társasház Szervezeti és Működési Szabályzata ugyanis kimondja, hogy új közös képviselő választásánál mivel új megbízottat választ a ház, így valamennyi megbízási, vállalkozási szerződés esetén a Társasház Számvizsgáló Bizottságának kell kiírnia a pályázatot és a beérkező pályázatokat nekik kell értékelnie, valamint kiválasztania belőlük azokat a pályázókat, melyet a közgyűlés elé visznek és szavazásra bocsátanak. Jelen esetben azonban a közgyűlést összehívó tulajdonosok nem egyeztettek a Számvizsgáló Bizottsággal, így a pályáztatás nem zajlott le, ezért minden ez ügyben történő szavazás szabályellenes és a bíróságon megtámadható lenne, azaz ilyen körülmények között új közös képviselő nem választható meg.”

Ezt követően a közgyűlés meghozta ... sz. határozatát, mely szerint „a közgyűlés 1905/3887 tulajdoni hányad igen szavazattal, 1835/3887 tulajdoni hányad nem és 147/4168 tartózkodás mellett nem tudott határozatot hozni abban a kérdésben, hogy a ... Kft.-t visszahívja-e a közös képviseleti megbízatása alól.”

A jegyzőkönyv tartalmazta, hogy „tekintettel arra, hogy a meghozott határozat miatt a további napirendi pontok tárgyalása okafogyottá vált, így a levezető elnök a közgyűlést 19:47-kor berekesztette.” A jegyzőkönyvet hitelesítő I. rendű alperes az alábbi megjegyzés feltüntetése mellett látta el aláírásával az okiratot: „vélemény különbséggel a számszaki és tartalmi adatok eltérése miatt.” A fenti napon a társasház közgyűlése által hozott határozatokat a tulajdonosok bíróság előtt nem támadták meg.

A társasház szervezeti és működési szabályzata (SZMSZ) a Számvizsgáló Bizottság feladatai között az alábbi rendelkezést tartalmazza:

„Bármely vállalkozási szerződés, megbízási szerződés, munkaszerződés megkötése, illetve felújítási munkálat előtt, a Számvizsgáló Bizottság a közös képviselővel együtt köteles pályázatot kiírni és pályáztatás útján kiválasztani a nyertest. A szerződést a pályázatot elnyerttel kell megkötni.”

Az I. és II. rendű alperesek nevük és szignójuk feltüntetése mellett 2014. december 30-i keltezéssel a társasház 2015. január 8. napján tartandó közgyűlésére szóló meghívót juttattak el a tulajdonostársakhoz az alábbi tartalommal:

„1. A közgyűlés összehívásának oka, hogy 2014. május 5-én megtartott rendkívüli közgyűlésen a ... Kft. leváltásával kapcsolatban felperes nevetőbb valótlán állítást közölt, és arra hivatkozva, hogy a Szervezeti és Működési Szabályzat bármilyen többségi előírást tartalmazna, a leváltást követően érvénytelennek jelölte a szavazást, és nem vette figyelembe a többségi döntést, mely szerint cége és személye leváltása mellett döntött a közgyűlés.

2. Továbbá hivatkozott még rá, hogy a képviseleti kör pályázati úton működhet szintén az SZMSZ szerint, de ezt sem írja elő az SZMSZ, így ezzel is félrevezette a tulajdonosokat.

3. Ami szomorú, hogy ezen törvénytelenységben pártolta őt a számvizsgáló bizottság is...”

A meghívóban feltüntetett napirendi pontok között harmadikként az alábbi szerepelt:

4. „A ... Kft. - felperes neveazonnali leváltása, határozathozatal.”

Az ehhez kapcsolódó határozati javaslat az alábbi volt:

5. „A közgyűlés a mai nappal leváltja-e a ... Kft.-t és felperes neveet a közös képviseleti feladatok alól?”

A felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény, (későbbiekben: Ptk.) 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (1) és (2) bekezdéseire és 2:52. §-ára alapított módosított keresetében kérte, hogy a

bíróság állapítsa meg, hogy az I. és II. rendű alperesek a 2014. december 30. napján kelt levelükben az 1., 2., 3. pontokban foglalt valótlan tényállításokkal megsértették a jóhírnevét. A 4. és 5. pontban foglaltakkal pedig megsértették a becsületét. Kérte, hogy a jogsértéssel összefüggésben az alpereseket egyetemlegesen kötelezze a bíróság 300.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére. Keresetpontosításának mellékleteként csatolta 130 társ tulajdonos nevét, és címét, kérve, hogy postai úton, tértivevényes levélben legyenek kötelesek eljuttatni az alperesek a társ tulajdonosok részére az alábbi levelet: „Tisztelt Tulajdonostársak! Ezúton kívánjuk Önöket tájékoztatni, hogy a Budapesten 2014. december 30-án keltezett általunk összeállított 2015. január 8-ára összehívott közgyűlési meghívó megszövegezésében valótlanul tájékoztattuk Önöket. Ezen meghívóban felperes nevetel kapcsolatban valótlanul állítottuk azt, hogy a 2014. május 5-én megtartott közgyűlésen, felperes neve, mint az akkori közgyűlés levezető elnöke érvénytelennek tekintette volna a szavazást. Ugyanis csupán az történt, hogy a szavazáskor nem volt annyi tulajdonosi többség, hogy a kérdéses határozatban dönteni lehetett volna. Valótlanul fogalmaztuk meg azt is, hogy a felperes nevek közös képviselő személye felől kellett volna dönteni a közösségnek ugyanis felperes nevesoha nem volt közös képviselő, így erről nem is lehetett volna dönteni. felperes nevea hivatkozott közgyűlésen helyesen tájékoztatta arról a tulajdonosokat, hogy ha a társasház új közös képviselőt szeretne, akkor előtte a Számvizsgáló Bizottságnak pályázatot kell kiírnia. Ezen tájékoztatásokat felperes nevea törvényeknek és a társasház érvényes szabályainak megfelelően tette meg. Az általunk tett valótlan állításokért felperes neveszíves elnézését és megértését kérjük. Tisztelettel: I.rendű alperes neveII.rendű alperes neve”

A felperes a jóhírnevet sértőnek minősítettek kapcsán arra hivatkozott, hogy őt hazudozó személynek tüntetik fel, másrészt a 2014. május 5-én tartott közgyűlés eseményeit valótlanul írták le az alperesek, azon ugyanis levezető elnökként jelent meg és semmilyen szavazást nem tekintett érvénytelennek, mely kérdésről egyébként is csupán a bíróság dönthet. Álláspontja szerint az az állítás, hogy „nem vette figyelembe a többségi döntést”, olyan színben tünteti fel, mintha a közgyűlési „döntési akaratot meghamisította volna”. Hangsúlyozta, hogy a közgyűlésen a tulajdonosokat a valós tényekről, az SZMSZ valós tartalmáról tájékoztatta a Társasházi tv. közös képviselő megválasztására vonatkozó kogens szabályai alapján. Sérelmezte, hogy az alperesek azt állítják, hogy törvénytelenséget követett el, melyben a számvizsgáló bizottság is segítségére volt. A 4. és 5. ponttal kapcsolatban hivatkozott arra is, hogy róla az alperesek úgy írtak, mintha közös képviselő lenne, ez pedig azért sértően lealacsonyító rá nézve, mert ezzel őt középfokú végzettséggel rendelkezőnek degradálják. Mivel utóbb a ... Kft. helyett a társasház a későbbiekben más közös képviselőt választott, előadta, hogy a meghívó fenti tartalommal való megszövegezése hozzájárult a Kft. leváltásához, és ez is alátámasztja, hogy az alperesek jogsértést követtek el.

Az alperesek a kereset elutasítását és a felperes mindösszesen 115.880 forint perköltségben történő marasztalását kérték. Előadták, hogy a rágalmazás vétsége miatt kezdeményezett felperesi feljelentés miatt büntetőeljárás folyik ellenük, és a felperesi keresetben foglaltakkal szemben a valós tény az, hogy a közgyűlést másodszorra is a tulajdonostársak több, mint 10%-a hívta össze a társasházi tv.-nek megfelelően, érvényesen. Nem a közös képviselőt, hanem „az elvégzendő munkák jelöltjeit”, az iparosokat kell az SZMSZ szerint pályáztatni. Arra hivatkoztak, hogy a felperest nem személyében, hanem tisztségében kritizálták, melyet más módon nem lehet gyakorolni, mint vélemény-nyilvánítással, és részben tényállításokkal. Álláspontjuk az, hogy a közös képviselőt megbízási díj fejében ellátó vállalkozót magasabb fokú tűrés kötelezettség alá helyezi a törvény, és az általuk használt kifejezések nem voltak indokolatlanul sértőek, lealacsonyítóak - a szavak általánosan elfogadott jelentése alapján. Előadták, hogy nem nevezték hazudozónak a felperest, ezt a kifejezést nem is használták. Hivatkoztak arra is, hogy valakit közös képviselőnek nevezni nem sértő, lealacsonyító, egyébként, - mivel jogban járatlanok - a társasházi tv. jogszabályi, szakmai

kifejezéseinek helyes értelmezése tőlük el sem várható. A kifogásolt kifejezések tehát összességében nem eredményezik a felperes személyiségi jogának a sérelmét, a sérelemdíj iránti igény alaptalanságán túlösszecszerűségében is eltúlzott.

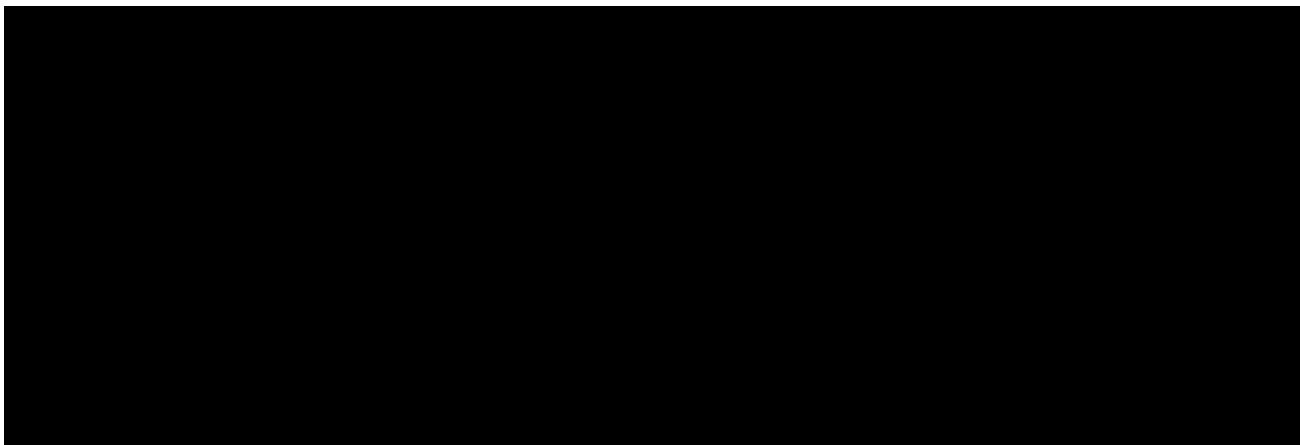
Az elsőfokú bíróság a felperesi keresetet kisebb részben találta alaposnak, és a fellebbezéssel támadott ítéletében az alábbi rendelkezéseket hozta: Megállapította, hogy az I. és II. rendű alperesek a 2014. december 30. napján kelt levelükben az alábbi tényállításaikkal: „felperes nevea leváltást követően érvénytelennek jelölte a szavazást, és nem vette figyelembe a többségi döntést, mely szerint cége és személye leváltása mellett döntött a közgyűlés.” megsértették a felperes jóhírnevét. Kötelezte az I. és II. rendű alperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 60.000 forintot. Köteles továbbá az I. és II. rendű alperes egyetemlegesen, 15 napon belül 130 felsorolt társtulajdonos részére, az ott feltüntetett címre postai úton, tértivevényes levélben eljuttatni az alábbi levelet: „Tisztelt Tulajdonostársak! Ezúton kívánjuk Önöket tájékoztatni, hogy a Budapest 2014. december 30-án keltezett, általunk összeállított 2015. január 8-ára összehívott közgyűlési meghívóban felperes nevetel kapcsolatban valótlanul állítottuk azt, hogy a 2014. május 5-én megtartott közgyűlésen felperes neve, mint az akkori közgyűlés levezető elnöke érvénytelennek jelölte a szavazást, és nem vette figyelembe a többségi döntést, mely szerint cége és személye leváltása mellett döntött a közgyűlés. felperes nevenem jelölte érvénytelennek a szavazást, s a közgyűlés nem határozott a közös képviselőt ellátó ... Kft. leváltásáról. Az általunk tett valótlan állításokért felperes neveszíves elnézését és megértését kérjük. Tisztelettel: I.rendű alperes neve, II.rendű alperes neve” Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A felperest 32.400, míg az I. és II. rendű alpereseket egyetemlegesen 3.600 Ft kereseti illeték megfizetésére kötelezte. Kötelezte továbbá a felperest az alperesek mint egyetemleges jogosultak részére 103.712 Ft perköltség megfizetésére.

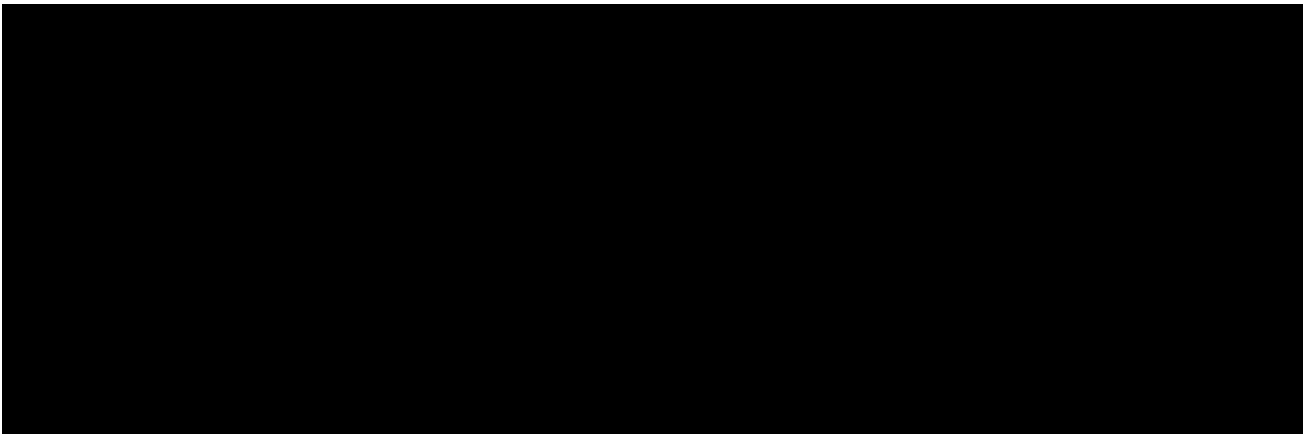
Határozata indokolásában a keresetösségi jog körében vizsgálta, hogy mely sérelmezett kijelentés vonatkozik a felperesre, és melyik kitétel a cégre, mint a közös képviselői tisztséget betöltő gazdasági társaságra. A felperesi aktív perbeli legitimációt vitató alperesi hivatkozásokat alaptalannak vélte, a felperes kérelmét az által felhívott jogszabályi helyek alapján érdemben vizsgálta. Rögzítette, hogy a felperes, mint magánszemély esetében a jelen ügyben nem beszélhetünk fokozott tűrési kötelezettségről a személyiségi jogi sérelmek körében. A felperes által sérelmezett 1. mondat kapcsán megállapította, hogy a felperes is tett valótlan tényállításokat az inkriminált, a közgyűlésről felvett jegyzőkönyvben a vállalkozási szerződésekkel, és a pályázatokkal, valamint a közös képviselő választásával kapcsolatban. Utalt ekörben az SZMSZ-re, a társasházi törvény 28. § (1) bekezdése d. pontjában felhozottakra. Tényként rögzítette, hogy a felperes levezető elnökként rögzítette a határozatot, melyet a társasház közgyűlése hozott, és amelyet nem támadtak keresettel a bíróságon. A „leváltását követően érvénytelennek jelölte „ kitételre azzal érvelt, hogy a felperes – kereseti hivatkozásával egyezően – nem tett ilyen kijelentést. A közgyűlés ugyanis nem tudott határozatot hozni a ... Kft. leváltásáról. Kiemelte, hogy a határozatképességtől fogalmilag eltérő a határozathozatal. A 2014. május 5. napján meghozott határozattal kapcsolatban a Tht. tv. 37. § -ra utalással kiemelte, hogy az igen szavazatok száma nem érte el az összes többi szavazat arányát, így határozat nem született. A felperes „leváltásáról,, pedig nem is határozhattak, hiszen saját személyében nem töltötte be a közös képviselői tisztséget. A felperesre sértőnek találta, hogy az alperesi levél olyan színben igyekezett őt feltüntetni, mintha semmibe kívánta volna venni a közgyűlési határozatot. Az 1. mondatot illetően helyt adott a kereseti kérelemben felhozottaknak. A 2. számú kitételre azzal érvelt, hogy a felperes valóban hiányosan és tévesen tájékoztatta a jelenlévő tulajdonosokat az SZMSZ tartalmáról, a közös képviselő megválasztásának feltételeiről, a további kérelmet ezért is elutasította. A „pártolta a számvizsgáló bizottság” inkább véleménynek minősül, ezért a becsület, nem pedig a jóhírnév

megsértésére szolgálhatna alapul. Elutasította a felperesnek a becsületsértésre alapított kérelmét is, megállapítva, hogy semmi becsmérő, lealacsonyító nincs abban, ha az alperesek azt állítják, illetve akként tüntetik fel, mintha közös képviselő lenne. A tanúbizonyítási indítvány elutasítását azzal indokolta, hogy a rendelkezésre álló okiratok elegendőek voltak a perbeli kereseti kérelemmel kapcsolatos tényállás tisztázásához. Hivatkozott arra az objektív szankciók körében, hogy az alperesek az elégtételadás módját kifejezetten nem kifogásolták, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint kötelezte az alpereseket a bocsánatkérő levél tértivevénnyel történő eljuttatására a tulajdonostársak részére. Az általa mérlegeléssel megállapított sérelemdíj körében arra is utalt, hogy annak megállapítása lényegében a jogsértés tényéből fakad. A perköltségekről a túlnyomó-részbeni alperesi pernyertességre figyelemmel határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes és az alperesek is fellebbezést terjesztettek elő.

A felperes jogorvoslati kérelmében kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és kötelezze az alpereseket 300.000 forint sérelemdíj megfizetésére. Az ítélet rendelkező részének megváltoztatását továbbá akként kérte, hogy az alperesek nem csak azon tényállásaikkal sértették meg a jóhírnevét, amit a határozat feltüntet, hanem azzal a tényállítással is, hogy „Továbbá hivatkozott még rá, hogy a képviseleti kör pályázati úton működhet szintén az SZMSZ szerint, de ezt sem írja elő az SZMSZ, így ezzel is félrevezette a tulajdonosokat”, valamint azzal a tényállítással is, hogy „Ami szomorú, hogy ezen törvénytelenységben pártolta őt a Számvizsgáló Bizottság is”. Kérte továbbá, hogy a helyreigazítás szövegét - azaz az ... jelű Társasház tulajdonostársainak tértivevényes formában megküldendő levél szövegét - az alábbiakra változtassa a másodfokú bíróság: „Tisztelt Tulajdonostársak! Ezúton kívánjuk Önöket tájékoztatni, hogy a Budapesten 2014. december 30-án keltezett általunk összeállított 2015. január 8-ára összehívott közgyűlési meghívóban felperes nevetel kapcsolatban valótlanul állítottuk azt, hogy a 2014. május 5-én megtartott közgyűlésen felperes neve, mint az akkori közgyűlés levezető elnöke érvénytelennek jelölte a szavazást, és nem vette figyelembe a többségi döntést, mely szerint cége és személye leváltása mellett döntött a közgyűlés. felperes nevenem jelölte érvénytelennek a szavazást, s a közgyűlés nem határozott a közös képviseletet ellátó ... Kft. leváltásáról. felperes nevea hivatkozott közgyűlésen helyesen tájékoztatta arról a tulajdonosokat, hogy ha a társasház új közös képviselőt szeretne, akkor előtte a Számvizsgáló Bizottságnak pályázatot kell kiírnia. Ezen tájékoztatásokat felperes nevea törvényeknek és a társasház érvényes szabályainak megfelelően tette meg, a törvénytelenységben való pártolás sem ő, sem a Számvizsgáló Bizottság részéről nem valósult meg. Az általunk tett valótlan állításokért felperes neveszíves elnézését és megértését kérjük. Tisztelettel: ... II.rendű alperes neve”. Kérte a perköltségben történő marasztalásának a mellőzését is.

Hivatkozott arra is, hogy köztisztviselőként álló vezető állású személyként, nagy nyilvánosság, több, mint 150 személy előtt járatták le az alperesek, így a megítélt sérelemdíj nem alkalmas a kompenzációra, annak a 300.000 forintra történő felemelését kérte. Áfával növelten 203.200 forint perköltségre tartott igényt. Az alperesek javára megítélt ügyvédi munkadíjat túlzottnak találta.

Az alperesek a fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásával a felperes kereseti kérelmének a teljes elutasítását, és a felperes perköltségeikben történő marasztalását kérték. Elsősorban arra hivatkoztak, hogy anyagi jogszabálysértéssel hozta az elsőfokú bíróság a határozatát, nem vizsgálta a sérelemdíj körében az alperesi felróhatóságot, olyan jellegű elégtételadásra kötelezte őket, amely túlmutat azon a szabályon, hogy - ha és amennyiben megállapítható - a jogsértő magatartás kifejtésével azonos módon kell rendelkezni a reparációról, azonban az elsőfokú bíróságnak a tértivevényes levél útján történő bocsánatkérésre kötelezése indokolatlanul nagy költséggel jár és aránytalan szankció. Kiemelték továbbá, hogy jelentősége van annak is, hogy a felperes jogi előadóként ügyvezetője a cégnek. Vitatták továbbra is a felperes keresetjogi jogát, előadták, hogy az általuk megfogalmazott levél nem felperes neveszemélyét érinti. Azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes egyebekben is tett valótlan kijelentést. A jogalap megállapítása esetén a sérelemdíjat túlzottnak ítélték. Utaltak továbbá a tértivevényes levél átvételével kapcsolatos nehézségekre, annak a társasházi közösségre gyakorolt hátrányaira. Perköltségigényük volt, 24.000 forintot leróttak fellebbezési illetékként.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése alaptalan, az alperesek fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt a Pp. 228. § (4) bekezdése szerint fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért azt a másodfokú bíróság teljes terjedelmében bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság a személyiségi jog megsértése iránti perben a teljeskörű bizonyítást lefolytatta, okkal tette a tényállás részévé a 2014. május 5. napján rögzített közgyűlési határozatról felvett jegyzőkönyv tartalmát, a perbeli Társasház Szervezeti és Működési Szabályzatát.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperes keresetjogi jogát a kérelme valamennyi pontjára nézve megállapította, ugyanis nem kétséges, hogy az alperesek által a társulajdonosoknak küldött levél tartalmából kitűnően az ott megfogalmazottak a felperes személyét érintik. Helyesen járt el, amikor a közös képviselőt ellátó Kft. és a felperes, mint a társaság törvényes képviselőjének a személyét érintően vizsgálta az aktív perbeli legitimáció körében a peradatokat a

polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (későbbiekben: Pp.) 3. § (1) bekezdése, és a következetes bírói gyakorlat alapján a személyiségi jogi perekben is alkalmazandó, a Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalása értelmében. A keresetben hivatkozott alperesi levél tartalmát nézve nem vitatható, hogy az a jelen perbeli igényérvényesítő, azaz a felperes személyére vonatkozó kitételeket fogalmaz meg. Az ezzel ellentétes alperesi fellebbezési hivatkozás súlytalan.

A Ptk. 2: 45 § [A becsülethez és jó hírnévhez való jog] (1) bekezdése értelmében a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás.

(2) A jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tény állít vagy híresztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel.

A másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróság azon helyesen foglalta el azt az álláspontjával, hogy az inkriminált, a felperesi keresetben hivatkozott 1., 2. pontban foglalt kijelentések tényállításnak minősülnek. Ehhez képest az általa jogszerűen kiosztott, a Pp. 3. § (3) bekezdésén alapuló bizonyítási teher alapján vizsgálnia kellett azok valóságtartalmát is. Összességében a peradatok helyes értékelésével jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy valótlan a felperesi kérelem tárgyát képező és az alperesek által 2014. december 30. napján megszövegezett levélnek az a kitétele, hogy a felperes érvénytelenné nyilvánította volna a rendkívüli közgyűlésen történt szavazást és hogy nem vette volna figyelembe a testület döntését.

Ugyanakkor nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete 9. oldalának 9. bekezdésében foglalt azon megállapítással, hogy a személyhez fűződő jogok körében az adott tényállás mellett a felperest ne terhelne az alperesek által a fellebbezésükben is okkal hivatkozott fokozott türeli kötelezettség. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes által betöltött tisztséget nem lehet különválasztani a sajátos jogszabályi háttér miatt a társasházi törvény kapcsán attól a feladatkörrel, amit – mint cégének törvényes képviselője - ellát. Kétségtelen ugyanis, hogy nem a felperes volt a társasház közös képviselője, hanem a közös képviseletet ellátó Kft. ügyvezetői tisztét töltötte be, és a cég vezetőjeként a közösség jogi és egyéb, az ingatlan működésével kapcsolatos feladatait látta el.

Az irányadó bírói gyakorlat következetesnek mondható annak megítélésében, hogy a társasházi közös képviselő nem minősülhet közszereplőnek. Nem terhelheti olyan mértékben a személyét ért, általa hátrányosnak vélt megfogalmazások folytán a türeli kötelezettség, mint egy politikai közszereplőt. Azonban tevékenysége folytán, illetőleg közéleti szerepvállalása következményeként az átlagosnál jobban kell tűnie a kritikát, az adott esetben a véleménynyilvánítás szintjén is megfogalmazódó, avagy azokat a nem indokolatlanul bántó tartalmú kitételeket, tényállításokat, melyek a közös képviseletet ellátó cégének a tevékenységi körével kapcsolatosak.

Figyelemmel volt továbbá a másodfokú bíróság a felperes 1., 2. pontban foglalt, kétségtelenül valótlan alperesi tényállítást tartalmazó kérelmét illetően a BH2001. 469. számú eseti döntésre is, miszerint önmagában a valótlan tényállítás sem képezheti személyiségi jogi jogsértés alapját, ha és amennyiben az nem sértő. Az alpereseknek a felperesi kérelem tárgyává tett, az 1., 2. pontban foglalt tényállításai – figyelemmel a felperesnek a cége tevékenységi körében kifejtett személyes közreműködésére – olyan téves tényközlések, melyeket a fokozott társadalmi elvárás okán a felperes tűnő köteles. Az elsőfokú bíróság – eltérő jogi álláspontja folytán – adott helyt kisebb részben a felperes kérelmének a kereset 1. és 2. pontját illetően.

Megjegyzést érdemel az alperesek jogorvoslati kérelmében felhozottakra, hogy a fent hivatkozott, a Ptk. 2: 51, 2: 52 §-ai alapján a sérelemdíj kapcsán nem kell vizsgálnia a bíróságnak - a korábban hatályban volt rendelkezésekkel szemben - az ún. felróhatóságot. A sérelemdíjat az idézett törvényhely felróhatóságtól független szankcióként definiálja.

A helyes érveken nyugvó alperesi jogorvoslati kérelem folytán rögzíthető, hogy a felperesnek a keresetével egyező másodfokú döntés meghoztalára irányuló fellebbezési kérelme sem lehet alapos. Megfelelően igazolt személyiségvédelmi igény hiányában alaptalan a felperesnek a Ptk. 2:52. §-ában foglalt sérelemdíjjal kapcsolatos követelése is, melynek elutasítása – jogalap hiányában - további érveket nem igényel.

A másodfokú bíróság a fent kifejtett indokokra tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta.

Mindezek értelmében az ítélőtábla alposnak találta az alperesek fellebbezését és a felperes keresetét teljes egészében elutasította. Ebből eredően módosítást igényelt az elsőfokú perköltség viselése is, hiszen nincs ok annak a Pp. 81. § (1) bekezdése szerinti, a pernyertesség, pervesztesség arányában történő megosztására, azt mindkét fokú pervesztességéből eredően a Pp. 239. §-a alapján is alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a felperes köteles viselni. Az elsőfokú bíróság ítélete szerinti felperesi pernyertesség pusztán 20%-os, ezért a másodfokú bíróság a perköltségről ennek figyelembevételével határozott.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján meg nem határozható, 600.000 forint perértékű ügyben 48.000 forint fellebbezési illeték merült fel, melynek felét az alperesek – függetlenül attól, hogy a per tárgyi illetékfeljegyezési jogos – lerótták a fellebbezésükön, ezért ennek a 24.000 forintnak, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése szerint felmerült 2,5% + Áfa ügyvédi munkadíjnak (19.050 forint), a megfizetésére is kötelezte a felperest a másodfokú pervesztességéből adódóan az ítélőtábla. Az illetékügyi hatóság felhívására köteles mindezek értelmében a további 24.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére is a felperes.

Budapest, 2016. október 6.

Dr. Lukács Zsuzsanna
a tanács elnöke

Kepesné dr. Bekő Borbála
előadó bíró

. Bán Zsuzsanna Mária

bíró